

La pastanaga, l'ou i el cafè

Dll, 8/06/2015 per La Salle Catalunya

[Educació en nous paradigmes](#)

Al món de l'educació tenim un repte constant: adaptar-nos a les necessitats dels nostres alumnes, famílies i equips docents i, per suposat, al nostre entorn més proper. Per això, necessitem d'una gran flexibilitat i adaptabilitat que ens permeti continuar sent el que que som, però també ser allò que es necessita per a oferir una educació en valors, integradora, de qualitat, i per a tothom.

Aquesta petita història ens pot ajudar a definir com volem mirar la nostra realitat per atendre el present i encarar el futur. Què volem ser? Pastanaga, ou o cafè? Nosaltres decidim...

Hi havia una vegada una filla que parlant amb el seu pare li deia que ja n'estava farta de les dificultats que es trobava a la vida, dels impediments que no la deixaven avançar, de les frustracions del dia a dia i que un cop solucionava un problema ja n'apareixia un altre. Tot això l'havia portat a pensar en tirar la tovallola i deixar-se caure per un pou fosc i profund.

El seu pare, un xef de cuina, la va dur al seu lloc de treball i li va dir: Avui farem un experiment.

Va agafar tres cassoles, les va omplir d'aigua i les va posar a foc fort fins que van començar a bullir. En una hi va posar una pastanaga, en l'altra ous i a la darrera uns grans de cafè. Les va deixar bullir sense dir cap paraula. La seva filla va esperar impacientment pensant què estava fent el seu pare. Després d'uns 20 minuts el pare va treure les pastanagues i les va posar en un plat, va treure els ous i els va posar en un altre plat i finalment va colar el cafè i va el va posar en un altre recipient.

Aleshores li va dir a la seva filla:

-Què hi veus?

La filla li respon:

-Pastanagues, ous i cafè.

El pare li va demanar que s'apropés i que toqués les pastanagues. Ho va fer i va notar que eren molt toves. Després li va demanar que toqués un ou i el trenqués. Després de treure la closca va observar que l'ou era dur. Finalment li va demanar que provés el cafè. Ella va somriure mentre gaudia del seu aroma.

Humilment la filla li va preguntar:

-Que significa això, pare?

El pare li va explicar que els tres elements havien estat enfrontats a la mateixa adversitat: aigua bullint, però havien reaccionat de forma diferent.

-La pastanaga havia arribat a l'aigua forta i dura, però després de passar per l'aigua bullent s'havia tornat dèbil i fàcil de desfer. L'ou havia arribat a l'aigua fràgil, la seva fina closca protegia un interior líquid, però després d'estar en aigua bullint, el seu interior s'havia endurit. Els grans de cafè en canvi eren únics, després d'estar a l'aigua bullint, havien canviat l'aigua. Quin ets tu? -Li va preguntar a la seva filla.

Quan les adversitats truquen a la teva porta, com respons? Ets una pastanaga que sembla forta però davant l'adversitat i el dolor et tornes dèbil i perds la fortalesa?

Ets l'ou que comença amb un cor mal·leable i fràgil? Posseïes un esperit fluid, però després d'una adversitat t'has tornat dur i rígid. Per fora et veus igual, però estàs amargat i aspre, amb un esperit i un cor endurit.

O ets com un gra de cafè? El cafè canvia amb l'aigua bullent, l'element que li causa dolor. Quan l'aigua arriba al punt d'ebullició el cafè agafa el seu millor sabor. Si ets com el gra de cafè, quan les coses es posen pitjor tu reacciones millor i fas que les coses del teu voltant millorin.